

862.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 października 1928 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych, wydane co do §§ 8—31 w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 2, 3, 6, 12, 18, 24, 25, 26, 27, 28 i 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Artykuły powołane w niniejszym rozporządzeniu bez określenia oznaczają postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 roku o podatku od olejów mineralnych.

2) Paragrafy — §§ — powołane w niniejszym rozporządzeniu bez określenia oznaczają przepisy niniejszego rozporządzenia.

3) Skróty oznaczają:

a) Art. — artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych,

- b) Izba Skarbowa — Izbę Skarbową oraz Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego,
- c) Urząd — Urząd Skarbowy akcyz i monopolów,
- d) Kontrola — Kontrolę Skarbową,
- e) wytwórnia — rafinerja wzgl. inna wytwórnia olejów mineralnych,
- f) olej — olej mineralny,
- g) wolny skład — wolny skład olejów mineralnych,
- h) c. g. — ciężar gatunkowy, t. j. gęstość Ar.

Do art. 2. Określenia poszczególnych olejów mineralnych.

W rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252) i niniejszego rozporządzenia uważa się:

§ 2. 1) za ropą — każdy olej mineralny o c. g. od 890° do 975° przy + 15° C o ile nie posiada on właściwości wymienionych w ustępie 4, 5, i 7 niniejszego paragrafu,

2) za wazelinę — produkt destylacji, rafinacji lub filtracji ropy naftowej lub jej pochodnych w stanie stałym lub pół-stałym o konsystencji mazi, nie zawierającej domieszek tłuszczów, olei tłuszczowych lub olei roślinnych oraz mydeł o punkcie kroplenia powyżej + 30° C.,

3) za parafinę — przetwór naftowy w stanie stałym, którego punkt krzepnięcia leży w granicach od + 40° do + 80° C. włącznie,

4) za gudron (maz) podlegający opodatkowaniu — przetwór naftowy barwy czarnej, o c. g. zawartym w granicach między 920° a 975° włącznie przy + 15° C., który poddany destylacji według sposobu Englera wykaże najwyżej 5% plynu wrzącego do 300° C. i zawiera ponad 1% twardego asfaltu,

5) za smary wozowe (do wózków kopalnianych, lia, kół zębatach i t. p.) oraz oleje drogowe, podlegające opodatkowaniu — przetwory naftowe płynne lub półpłynne o c. g. powyżej 890° do 975° przy + 15° C. i o zawartości asfaltu twardego powyżej 3%,

6) za smar Tovitte'a (smar stały) — produkt barwy żółtej do czarnej, o konsystencji stałej lub mazi, zawierający domieszki olejów roślinnych lub zwierzęcych w postaci mydeł alkalicznych lub wapniowych, o punkcie kroplenia powyżej 65° C.,

7) za odpadkowe produkty olejowe ze specjalnych systemów rozkładowych (Cracking) o c. g. do 965° przy + 15° C. — oleje posiadające c. g. co najwyżej 965° przy + 15° C. a temperaturę zapłnienia poniżej + 110° C.

§ 3. 1) Przetwory naftowe, których właściwości nie podpadają pod określenia § 2 podlegają podatkowi: a) stosownie do ich c.g. przy przetworach płynnych, b) według stawki punktu e) ustępu 1 art. 2 przy przetworach w stanie stałym lub półpłynnym.

2) Mieszaniny olejów mineralnych z olejami roślinnymi podlegają opodatkowaniu w stosunku do zawartości w mieszaninie oleju mineralnego według stawki olejów smarowych o c. g. ponad 890°.

§ 4. Wysokość podatku wskazana w ustępie 1 art. 2 rozumie się od 100 kg. wagi netto.

§ 5. Świece wywożone z wytwórni olejów mineralnych podlegają podatkowi według stawki punktu e. ustępu 1 art. 2 przyjmując do opodatkowania ich wagę netto bez opakowania.

§ 6. 1) Przetwory naftowe przywożone z zagranicy lub z wolnego miasta Gdańska, posiadające właściwości wymienione w ustępie 1 art. 2 oraz w § 2 podlegają podatkowi w wysokości wymienionej w ustępie 1 art. 2 stosownie do § 4.

2) Wyroby zawierające olej mineralny np. lakiery i t. p. przy przywozie z zagranicy lub z wolnego miasta Gdańska podlegają opodatkowaniu w stosunku do rzeczywistej zawartości oleju na podstawie wyniku analizy.

3) Jako podstawę opodatkowania przetworów naftowych i wyrobów (ust. 1 i 2), przywożonych na obszar Rzeczypospolitej w blaszankach, słojach i t. p. drobnych opakowaniach przyjmuje się wagę towaru tę samą jaką ustalono przy odprawie celnej.

§ 7. 1) O ile do wytwórni oleju zostaną dowieszone dla dalszego przerobu lub zmieszania przetwory naftowe, podlegające podatkowi, a które uprzednio były wprowadzone do wolnego obrotu t. zn., że należny od nich podatek został już uiszczony lub zakredytowany, należy bezzwłocznie wprowadzone przetwory odważyć i zbadać, — w celu stwierdzenia ilości przetworów różnie opodatkowanych i wysokości podatku od nich uiszczonych lub zakredytowanych — w obecności urzędnika skarbowego, wykonywującego stały nadzór nad wytwórnią, uczynić o tem wzmiankę w księgach kontroli i z dokonania wskazanych czynności sporządzić urzędowy protokół.

2) Po uskutecznieniu formalności przewidzianych w ustępie poprzednim, na żądanie kierownictwa wytwórni można wypuścić z wytwórni do wolnego obrotu, bez pobrania przypadającego podatku ilość przetworów podlegających tej samej wysokości podatku, jak przetwory sprowadzone.

Do art. 3. Zwolnienia i obniżki podatku.

§ 8. Oleje dla celów oświetlenia oraz dla prywatnych samochodów osobowych nie mogą być zwalniane w całości ani w części od podatku.

§ 9. Zwalniane być mogą według uznania władzy skarbowej przy zachowaniu warunków §§ 10 — 29:

I. oleje przeznaczone na następujące cele przemysłowe:

- a) do poruszania silników w przemyśle i rolnictwie,
- b) do oczyszczania szybów naftowych,
- c) do nawęglania gazu świetlnego,
- d) do naprawy (oraz spryskiwania) dróg,
- e) jako środek opałowy, rozczyniający, zmiękczający lub wyciągowy w przemyśle,

II. oleje na potrzeby wojska, władz i przedsiębiorstw państwowych.

§ 10. Pod określeniem „przemysł” użytym w § 9 rozumie się najszerze jego znaczenie, a zatem również

przemysł rolny, młynarski, wytwarzanie energii elektrycznej, poruszanie samochodów ciężarowych należących do przedsiębiorstw przemysłowych i t. d.

§ 11. Urzędy właściwe dla miejsca zużycia oleju mają prawo przyznawać opust 80% podatku od olejów o c. g. do 855° przy + 15° C., przeznaczonych na cele w § 9 wymienione, t. zn., że od odnośnego oleju pobierany będzie podatek w wysokości 20% zwykłego podatku.

§ 12. Urzędy mają prawo przyznawać od olejów o c. g. od 865° do 890° przy + 15° C. przeznaczonych na cele wyszczególnione w § 9 opust do wysokości 50% obowiązującego podatku.

§ 13. Prawo przyznawania zwolnień w całości lub w części od podatku od olejów przeznaczonych na inne cele niż wymienione w § 9, zwalniania w całości od podatku olejów dla celów wymienionych w § 9, jak również zwalniania w całości lub w części od podatku olejów o c. g. ponad 890° przy + 15° C. służy Ministrowi Skarbu.

§ 14. 1) Przeciw orzeczeniu właściwej władzy skarbowej w wypadkach wymienionych w §§ 11—12 w sprawie zwolnienia olejów mineralnych od podatku służy prawo odwołania do wyższej instancji w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia.

2) Pozwolenia nie mogą otrzymać a) osoby, będące w stanie upadłości, b) osoby, prawomocnie zasądzone za naruszenie przepisów o obrocie towarowym z zagranicą lub W. M. Gdańskiem oraz za naruszenie przepisów o opodatkowaniu oleju mineralnego, albo też za oszustwo, lichwę żywnościową lub inne przekroczenia z chęci zysku. Wyłączenie osób wymienionych pod b) trwa przez trzy lata od uprawomocnienia się wyroku.

3) W razie stwierdzonego nadużycia odbiera się pozwolenie natychmiast niezależnie od skutków prawnych, przewidzianych ustawą karno-skarbową, względnie powszechną ustawą karną, a od posiadanego jeszcze zapasu będzie pobrany przypadający podatek w pełnej wysokości.

4) Pozwolenie może być także wtedy odebrane, gdy uprawniony do poboru nie dopełni któregokolwiek z obowiązków niniejszym rozporządzeniem przepisanych, lub później wydanych.

§ 15. 1) Pozwolenia mają opiewać na pewien określony czas, lecz najwyżej na przeciąg roku kalendarzowego, tudzież na pewną oznaczoną ilość oleju mineralnego z tem, że jednorazowy pobór nie może wynosić mniej niżli 100 kg. oleju.

2) Obrachunek z osobami uprawnionymi do poboru olejów, zwolnionych od podatku, ma być przeprowadzony najpóźniej z końcem każdego roku kalendarzowego.

3) Od zapasu oleju stwierdzonego w magazynach przedsiębiorstwa po upływie terminu, na który pozwolenie opiewało, należy pobrać przypadający podatek, jeżeli przedtem nie uzyskano przedłużenia pierwotnego pozwolenia. Jeżeli przedłużenie pozwolenia nastąpiło w czasie właściwym, natenczas znalezione zapasy wlicza się do ilości zwolnionych na rok następny.

§ 16. O udzieleniu pozwolenia i o ilości zwolnionego od podatku oleju, jako też o każdej zarządzonej w niem zmianie, należy zawiadomić wytwórnię, Kontrolę w tej wytwórni, tudzież Kontrolę sprawującą nadzór nad przedsiębiorstwem pobierającym olej, zwolniony od podatku.

§ 17. 1) Podania o zwolnienie olejów od podatku w całości lub w części należy wnosić do Urzędu, w którego okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, mające używać oleju. Władza ta po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń albo sama załatwia wniesione podania, albo też, o ile to nie należy do jej właściwości, odstępuje podanie wraz z wynikiem przeprowadzonych dochodzeń władzy skarbowej, uprawnionej do zwalniania oleju mineralnego od podatku lub przesyła je za pośrednictwem przełożonej Izby Skarbowej Ministerstwu Skarbu w tych wypadkach, w których uprawnienie to zastrzeżone jest Ministrowi, wymieniając dokładnie adres Kontroli, która ma wykonywać nadzór nad zużyciem oleju mineralnego.

2) W podaniu ma być wyszczególnione: a) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania proszącego, jako też siedziba i rodzaj przedsiębiorstwa przemysłowego (§ 10),

b) do jakiego celu ma być użyty olej,

c) roczne zapotrzebowanie oleju, a o ile przedsiębiorstwo ma być prowadzone krócej — zapotrzebowanie na ten czas krótszy, tudzież w jakiej ilości ma być olej każdorazowo pobierany w wytwórni wzgl. w wolnym składzie,

d) nazwa i siedziba wytwórni, z której olej ma być pobierany,

e) sposób zabezpieczenia podatku od oleju mineralnego.

3) Jeżeli idzie o nabywanie oleju do celów przemysłowych, jako środka rozczyniającego lub wyciągowego należy ponadto podać rozmiary przedsiębiorstwa wraz z dokładnym opisem technicznego postępowania przy zastosowaniu oleju, oraz procentowe zużycie oleju w stosunku do przerabianych surowców, jako też do otrzymanych gotowych wyrobów.

4) Jeżeli pobrany olej ma być regenerowany celem ponownego użycia, natenczas należy to nadmienić już w podaniu opisując sposób regenerowania oraz wskazać wielkość ubytków oleju przy regeneracji.

5) Jeżeli idzie o pobór oleju w celu wytwarzania ciepła lub do nawęglania gazu świetlnego — należy podać także, w jaki sposób ciepło ma być z oleju wytwarzane i używane w przedsiębiorstwie przemysłowym, względnie sposób i rodzaj (gatunek) nawęglanych gazów.

6) Co do oleju do poruszania silników — należy podać także ustrój i moc (w koniach na godz.) silnika, zapotrzebowanie oleju na godzinę lub na konia na podstawie poświadczenia fabryki silników lub innego źródła wiarygodnego, ilość godzin, w których silnik dziennie będzie w ruchu.

7) Szczegóły podane pod 3, 4 i 5 muszą być potwierdzone przez władzę administracyjną I instancji, a dla kopalń przez władzę górniczą, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, starające się o przydział oleju wolnego od podatku.

§ 18. W razie zmiany wytwórni wzgl. wolnego składu, z którego w myśl wydanego zezwolenia pobór

zwolnionego od podatku oleju miał nastąpić — należy o tem donieść władzy, która odnośne zezwolenie wydała, ta ostatnia zaś z urzędu zawiadomi o zaszczej zmianie zarówno władzę skarbową odpowiednią dla miejsca, na które pozwolenie opiewało, jak i władzę właściwą dla nowego miejsca poboru.

§ 19. 1) Uprawnieni do poboru oleju zwolnionego w całości lub w części od podatku podlegają kontroli i obowiązani są na każde żądanie dozwoleń urzędnikom Kontroli wstępu do zakładu przemysłowego, przedstawić zapiski i rachunki dotyczące poboru i zużycia olejów oraz ich zapasów.

2) O każdorazowym użyciu oleju do oczyszczenia szybów naftowych — należy co najmniej na 12 godzin naprzód donieść pisemnie właściwej Kontroli, a użycie to może nastąpić jedynie w obecności wyznaczonego urzędnika skarbowego.

§ 20. Oleje bezbarwne lub słabo-zabarwione, przeznaczone do poruszania silników mają być barwione barwnikiem Sudan IV (§ 53).

§ 21. Każdy uprawniony do poboru oleju za niższym podatkiem wzgl. zwolnionego od podatku, musi posiadać legalizowaną wagę i legalizowane odważniki tudzież legalizowany areometr do mierzenia gęstości olejów mineralnych, ponadto ma prowadzić książkę poboru i zużycia tegoż oleju według wskazówek władzy skarbowej i wzoru Nr. 6 zakładając oddzielne konta dla każdego rodzaju oleju. Do książki tej należy wpisywać natychmiast po dokonanych odbiorze pobór oleju zwolnionego w całości lub w części od podatku.

§ 22. W razie używania oleju, jako środka rozczyniającego i wyciągowego należy wciągać do książki nie tylko ilości oleju pobranego za każdym razem ze zbiornika, lecz także i rodzaj surowca zmieszanego z tymże olejem celem otrzymania rozczyń lub wyciągu.

§ 23. Jeżeli regenerowanie oleju w takich przedsiębiorstwach nie odbywa się w sposób ciągły, lecz tylko od czasu do czasu w razie uzbierania się zużytego oleju mineralnego, natenczas ilość i c. g. odzyskanego przy każdym regenerowaniu oleju należy wciągnąć do rachunku w osobną kolumnę przychodu.

§ 24. W razie używania oleju do poruszania silników należy ilość oleju wziętą każdorazowo z zapasu ogólnego wciągnąć do książki zaraz po napełnieniu zbiornika zasilającego silnik. Przy zasilaniu silnika wprost ze zbiornika, przeznaczonego do magazynowania oleju, należy wciągnąć do książki dzień i godzinę otwarcia i zamknięcia połączenia rurowego. Ponadto należy uwidocznnić w zapisku chwilę puszczenia silnika w ruch oraz chwilę zatrzymania go.

§ 25. Nieprowadzenie książki przychodu i rozchodu olejów jako też prowadzenie jej w sposób nieodpowiadający przepisom pociągnie za sobą cofnięcie udzielonego pozwolenia na pobór oleju zwolnionego w całości lub w części od podatku, przyczem cały pozostały jeszcze zapas zostanie dodatkowo opodatkowany w przepisanej pełnej wysokości, t. j. przedsiębiorstwo zapłaci

od tej ilości dodatkowo różnicę między pełnym podatkiem a zniżonym.

§ 26. Uprawniony do poboru oleju zwolnionego od podatku w części lub w całości nie może pobranego oleju nikomu odstępować, ani używać na inny cel, aniżeli w zezwoleniu podano.

§ 27. 1) Kto chce sprowadzać zwolniony od podatku olej do celów w § 9 wymienionych, musi złożyć zabezpieczenie w wysokości podatku przypadającego od jednorazowo pobieranej ilości oleju mineralnego. Przytem należy odpowiednio zastosować przepisy § 39 punkt a, b, c. Zabezpieczenie należy składać wedle wskazówek właściwego Urzędu.

2) W wypadkach wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących może Izba Skarbowa zwolnić przedsiębiorstwo od składania zabezpieczenia.

§ 28. 1) Przy odbiorze oleju, wysłanego z wytwórni z opustem podatkowym, uprawniony do poboru ma sprawdzić ilość, rodzaj, znaki i numery naczyń transportowych i porównać je z dokumentami, towarzyszącymi przesyłce, zbadać ilość i gęstość oleju oraz zapisać te szczegóły w świadectwie przewozowym, które należy dołączyć do księgi przychodu. Księga ma być prowadzona wedle przepisanego wzoru Nr. 6, ma być zamykana miesięcznie a z końcem roku kalendarzowego przesyłana za pośrednictwem właściwej władzy skarbowej Izbie Skarbowej. Aby oznaczyć wagę netto oleju wystarczy od podanego ciężaru brutto pojedynczych naczyń transportowych odjąć tarę, stwierdzoną przy wysyłce.

2) Jedynie w razie uzasadnionej wątpliwości co do tożsamości naczyń transportowych, należy przystąpić do rzeczywistego stwierdzenia tary.

3) Jeżeli przy odbiorze oleju na miejscu przeznaczenia okaże się brak nie przekraczający 3% a przy gazolinie 8%, natenczas różnicę tę należy pominąć, ograniczając się do zanotowania braku w świadectwie i księdze przychodu. Za ubytki przekraczające powyższe normy odbiorca obowiązany jest zapłacić natychmiast przepisany podatek, przypadający od ubytku ponad 3% a przy gazolinie ponad 8%. W tych wypadkach odbierający posyłkę winien postarać się o potwierdzenie ubytku transportowego w urzędzie kolejowym i podać ilość ubytku w załatwieniu świadectwa przewozowego. Jeżeli ubytek przekracza 7% względnie 15% przy gazolinie, należy prócz tego zawiadomić Inspektora Kontroli, celem wdrożenia dochodzeń, czy nie popełniono nadużycia. Po ewentualnem stwierdzeniu przez właściwy Urząd braku winy odbiorcy oleju za powstanie ubytku wyżej określonego zapłacony przez odbiorcę podatek za ubytek zostanie natychmiast mu zwrócony.

4) W razie stwierdzenia większych ubytków niż 7 wzgl. 15% przy gazolinie jedynie Minister Skarbu może zezwolić na zwrot zapłaconego podatku.

§ 29. 1) Z końcem każdego roku kalendarzowego należy z przedsiębiorstwem, uprawnionem do poboru zwolnionego od podatku oleju mineralnego, przeprowadzić obrachunek zużycia tego oleju. Obrachunek przeprowadza inspektor Kontroli z przedsiębiorcą uprawnionym do poboru oleju lub jego zastępcą, który ma ten obrachunek podpisać.

2) Celem przeprowadzenia obrachunku należy rachunki po upływie roku zamknąć, zbadać wagę netto i c. g. pozostałego oleju, a wynik tego badania wpisać tak do rachunku zamkniętego jak i do nowo zakładanego.

3) Ulotnienie nie może przewyższać przy olejach o c. g. do 790° 6%, zaś przy olejach cięższych od 790° 4% całej ilości odebranej w czasie od ostatniego obrachunku, a przy gazolinie 10%, względnie 15% tej ilości w miesiącach letnich od 1 maja do 1 września.

4) Jeżeli przy badaniu zapasów z okazji obrachunku okaże się jeszcze dalszy ubytek i ubytek ten nie będzie należycie usprawiedliwiony, natenczas przedsiębiorca obowiązany będzie bezzwłocznie zapłacić przypadający od tego ubytku podatek w pełnej wysokości. Ponadto należy wdrożyć dochodzenie celem zbadania, czy nie dopuszczono się nadużyć.

5) Obrachunek należy sporządzić w dwóch egzemplarzach, z których jeden wydaje się uprawnionemu do poboru, drugi zaś wraz z załącznikami i księgą przychodu i rozchodu za rok obrachunkowy przesyła się za pośrednictwem przełożonej władzy skarbowej Izbie Skarbowej celem wydania potrzebnych zarządzeń.

§ 30. Za odpadkowe produkty olejowe, pochodzące ze specjalnych systemów rozkładowych (Cracking), wolne od podatku uważa się oleje mineralne o gęstości powyżej 965° Ar. przy + 15° C., których temperatura zapłnienia leży poniżej + 110° C.

2) Ziemia okrzemkowa (sylikat) zawierająca do 15% parafiny jest wolna od podatku, natomiast za każdy 1% ponad 15% parafiny zawartej w ziemi pobiera się 1/100 wysokości podatku od parafiny za każde 100 kg. ziemi.

3) Ropa surowa wolna od podatku jest to naturalny olej ziemny niepozbawiony żadnego ze swych składników na skutek fabrycznej przeróbki. Oczyszczenie od mechanicznych zanieczyszczeń oraz odwodnienie ropy nie uważa się za przeróbkę.

§ 31. Próbkki przetworów naftowych, podlegających podatkowi, a które zwalnia się od podatku nie mogą przekraczać jednorazowo 5 kg. O każdym wysłaniu próbki przedsiębiorca obowiązany jest oznajmić pisemnie urzędnikowi skarbowemu dozorującemu wytwórnię, wymieniając wagę i jakość produktu. Urzędnik skarbowy prowadzi wykaz wysyłanych próbek a po upływie miesiąca oznajmia przedsiębiorstwu a) sumę wywiezionych w ciągu tego miesiąca próbek w celu wciągnięcia różnicy ponad 50 kg. dla każdego rodzaju produktu na rozchód, b) sumę przypadającego za tę ilość podatku. Podatek ten musi być uiszczony do 8 dnia bieżącego miesiąca lub zaliczony na rachunek udzielonego wytwórni kredytu.

Do art. 4. Osoby obowiązane do uiszczenia podatku.

§ 32. Za podatek od oleju, wydanego do wolnego obrotu z rafinerji odpowiada przedsiębiorca wytwórni, zaś z wolnego składu — przedsiębiorca wolnego składu.

§ 33. Za wprowadzenie do wolnego obrotu uważa się wydanie przetworów z miejsca wzgl. z obszaru,

na którym przetwory znajdują się pod kontrolą władzy skarbowej stosownie do niniejszego rozporządzenia.

§ 34. Podatek od przetworów naftowych przywożonych z zagranicy pobierają urzędy celne przy odprawie celnej.

Do art. 6. Płatność podatku.

§ 35. 1) Podatek od przetworów naftowych wydawanych z przedsiębiorstwa do wolnego obrotu winien być uiszczony przed wywiezieniem ich — z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 9 i 10 oraz z wyjątkiem zakredytowania tego podatku w trybie przepisanych poniżej.

2) Urzędnik skarbowy, dozoruający wytwórnię lub wolny skład, obowiązany jest czuwać, by wydanie przetworów naftowych odpowiadało dowodom kasowym na wpłacony do kasy skarbowej podatek lub dowodom na udzielony przedsiębiorstwu kredyt podatkowy.

§ 36. 1) Przepisy ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w brzmieniu nadanem jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401) mają zastosowanie tylko w razie zwłoki w zapłacie podatku niezakredytowanego.

2) W wypadku nieuiszczenia w terminie podatku zakredytowanego stosuje się przepisy § 41 niniejszego rozporządzenia.

Kredyt podatku.

§ 37. W celu uzyskania kredytu podatku przedsiębiorca powinien złożyć podanie do właściwej Izby Skarbowej, wymieniając wysokość kredytu, o jaką się ubiega, i sposób zabezpieczenia. Izba Skarbowa udziela kredytu na przeciąg roku obrachunkowego, trwającego od 1 stycznia do 31 grudnia.

§ 38. Nie mogą korzystać z kredytu a) osoby znajdujące się w stanie upadłości, b) osoby karane sądownie za zbrodnie popełnione z chęci zysku, tudzież za defraudacje podatkowe. Wyłączenie od korzystania z kredytu podatkowego z powodu karalności kończy się po upływie trzech lat od uprawomocnienia się wyroku.

§ 39. Zabezpieczenie kredytu może być dokonane: a) przez wpis do ksiąg wieczystych prawa zastawu hipoteki kaucyjnej, b) przez porękę zakładów kredytowych, których zdolność poręki uznało Ministerstwo Skarbu, c) przez zastaw akcji Banku Polskiego lub papierów wartościowych, przyjmowanych przez Bank Polski według kursu ogłoszonego przez Ministerstwo Skarbu, d) przez złożenie weksłu kaucyjnego, wystawionego przez zarząd wytwórni, ubiegającej się o kredyt a żyrowanego przez inne przedsiębiorstwo naftowe.

§ 40. 1) Podania o udzielenie kredytu w wypadku zabezpieczenia weksłami kaucyjnymi mają być wnieszone za pośrednictwem Urzędu do właściwej Izby Skarbowej, która po zasięgnięciu opinii właściwej Izby Handlowej i Przemysłowej, ewentualnie także opinii reprezentacji interesów przemysłu naftowego co do stanu majątko-

wego i zdolności kredytowej przedsiębiorstwa, rozstrzygnie je wedle swego uznania.

2) Do podań tych należy dołączyć: a) deklarację podpisaną w sposób firmowy i notarialnie poświadczoną, zawierającą zobowiązanie do zapłaty, w wypadku niezapłacenia w terminie pokredytowanego podatku tytułem kary za zwłokę 24% w stosunku rocznym, b) oświadczenie zarządu odnośnej wytwórni, upoważniające Izbę Skarbową na wypadek niezapłacenia pokredytowanego podatku w terminie, do wypełnienia weksli przez wstawienie właściwej daty płatności weksli i sumy przypadającej z tytułu podatku oraz odsetek i zrealizowania weksli w sposób ustawą przepisany, co jednak nie ogranicza władz skarbowych do wdrożenia kroków celem ścigania zaległości w drodze przymusowej. Oświadczenie to ma być również podpisane w sposób firmowy i poświadczone notarialnie.

3) Po zawiadomieniu o zezwoleniu na udzielenie kredytu, winno odnośne przedsiębiorstwo przedłożyć weksel in blanco, podpisany w sposób firmowy przez zarząd wytwórni, ubiegającej się o kredyt, a żyrowany w taki sam sposób przez inne przedsiębiorstwo naftowe.

§ 41. 1) Pokredytowany podatek od oleju mineralnego płatny jest najpóźniej 15 dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano przetwory naftowe do wolnego obrotu z wytwórni, a 15 dnia drugiego miesiąca po wydaniu przetworów do wolnego obrotu z wolnego składu wraz z odsetkami w wysokości 6% w stosunku rocznym. Jeżeli na dzień 15 przypada niedziela lub święto, natenczas podatek jest płatny dnia następnego.

2) W miarę spłaty zakredytowanej kwoty, kredyt wznawia się automatycznie, jeżeli wartość złożonego zabezpieczenia nie uległa zmniejszeniu lub wygaśnięciu. Stan kredytu musi być w każdej chwili widoczny z księgi przedsiębiorstwa.

3) W razie nieuiszczenia zakredytowanej kwoty podatku we właściwym terminie (ust. 1) Izba Skarbowa zarządzi ściąganie całej zaległości w drodze przymusowej wraz z odsetkami od dnia płatności w wysokości 2% w stosunku miesięcznym, licząc każdy zaczęty miesiąc za cały, oraz łącznie z kosztami egzekucyjnymi. Nadto w takim wypadku przedsiębiorca traci prawo do korzystania z kredytu i może odzyskać to prawo jedynie za zgodą Ministra Skarbu.

Do art. 9. Wymiar należności podatkowej.

§ 42. Wymiar i orzekanie o należności i wysokości podatku od przetworów naftowych krajowych i przekazywanych z obszaru W. M. Gdańska należy do Urzędów skarbowych akcyz i monopolów, a przy wwozie z zagranicy — do Urzędów celnych, załatwiających odprawę celną.

Do art. 10. Umorzenie lub zwrot podatku.

§ 43. 1) W wypadku zniszczenia przetworów naftowych, obciążonych podatkiem w drodze podczas przewozu zostanie spisany o ile możliwości w ciągu 24 godzin od zajścia zniszczenia protokół przez urzędnika najbliższego miejsca wypadku władzy skarbowej, policyjnej względnie przez policję kolejową lub naczelnika stacji.

W protokóle należy podać przyczynę wypadku oraz ilość i rodzaj zniszczonych przetworów.

2) Na podstawie tego protokołu oraz po przeprowadzeniu w razie potrzeby dodatkowych dochodzeń Urząd właściwy dla wytwórni lub wolnego składu, z którego przesyłka pochodziła poweźmie decyzję o umorzeniu względnie zwrocie podatku.

Do art. 11 i 12. Urządzenie wytwórni.

§ 44. 1) Wszystkie zabudowania wytwórni oraz pomieszczenia bezpośrednio z niemi połączone powinny być otoczone wspólnem ogrodzeniem, wszelkie zaś wyjścia poza ogrodzenie muszą być przystosowane do urzędowego zamknięcia w ten sposób, aby dostęp do wytwórni był możliwy jedynie pod kontrolą urzędników skarbowych, dozorujących wytwórnię.

2) Jeżeli otoczenie wszystkich pomieszczeń i lokali wytwórni wspólnem ogrodzeniem nie jest ze względu na miejscowe warunki możliwe, należy przystosować lokale znajdujące się poza ogrodzeniem do urzędowego zamknięcia w ten sposób, aby dostęp do nich możliwy był tylko w obecności urzędników dozorujących wytwórnię. W lokalach tych powinno znajdować się pomieszczenie dla organów skarbowych do przebywania i do pełnienia czynności służbowych.

3) O sposobie ogrodzenia i zabezpieczenia wytwórni stanowi Urząd w zależności od miejscowych warunków. Ilość wyjść z pomieszczeń wytwórni na zewnątrz ogrodzenia powinna być dostosowana do potrzeb przedsiębiorstwa, przyczem dla ruchu osobowego powinno być udostępnione w dzień i w nocy jedno przejście, znajdujące się pod kontrolą organów skarbowych.

§ 45. Wszelkie rurociągi (ropociągi, gazociągi, wodociągi i t. p.) prowadzące na zewnątrz, tak nadziemne jak i podziemne, należy urzędownie zabezpieczyć przed możliwością usuwania przetworów naftowych na zewnątrz. Urzędnicy skarbowi dozorujący wytwórnię oraz odnośny Inspektor Kontroli mają możliwie często badać urządzenia zabezpieczające rurociągi.

§ 46. Wszelkie budynki wytwórni oraz ich poszczególne części mają być zaopatrzone w odpowiednie napisy o ich przeznaczeniu.

§ 47. W każdej wytwórni muszą się znajdować do dyspozycji organów skarbowych następujące przedmioty:

- a) legalizowana waga wraz z odważnikami,
- b) legalizowane areometry do olejów mineralnych,
- c) legalizowane studzielne ciepłomierze,
- d) naczynia do pomiarów gęstości (baryszówki),
- e) przyrząd Marcussona i otwarty tygiel do określania temperatury zaplonienia,
- f) przyrząd destylacyjny i wiskozymetr Englera,
- g) przyrząd Ubbelohdego do oznaczania kroplenia,
- h) niezbędne odczynniki i sprzęt laboratoryjny.

§ 48. Wagi jak i wszelkie inne narzędzia miernicze powinny odpowiadać przepisom dekretu o miarach (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661). Uchybienia nie powinny przekraczać granic określonych

rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 978).

§ 49. Ciepłomierze mają być sprawdzone przez porównanie ich wskazań ze wskazaniami termometru, otrzymanego w drodze urzędowej.

§ 50. 1) Do badania gęstości olejów mineralnych używa się areometru, który podaje gęstość płynu w stopniach przy normalnej ciepłocie + 15° C. w odniesieniu do wody przy + 4° C. t. j. że gęstość wody w + 4° C. równa się 1000⁰ gęstości.

2) Do czasu sporządzenia termoareometrów typu wymienionego w ustępie pierwszym wolno używać areometrów, ciepłomierzy i tablic redukcyjnych dotąd używanych.

§ 51. Wytwórnia może dla własnego użytku posługiwać się także innymi dowolnymi wagami, ciepłomierzami i areometrami do oleju. Dla czynności urzędowych mają znaczenie jedynie wskazówki wag termometrów i areometrów przepisanych niniejszem rozporządzeniem i odnośną instrukcją.

§ 52. Gdyby w wytwórni odmówiono urzędnikowi użycia wagi, przepisowego areometru lub termometru do wykonania kontroli, albo gdyby w wytwórni nie było wagi z odważnikami legalizowanymi, przydatnej do ważenia olejów mineralnych, albo nie było przepisowych areometrów i termometrów, przedsiębiorca pociągnięty zostanie do odpowiedzialności karnej skarbowej. Tak samo podlega karze według ustawy sfalszowanie lub podsunięcie fałszywego przyrządu kontrolnego, jeśli to nie pociąga już w myśl powszechnej ustawy karnej kary za sobą.

§ 53. 1) Jeżeli oleje mineralne o c. g. do 865° przy 15° C. zupełnie lub częściowo uwolnione od podatku mają być wywiezione celem użycia do poruszania silników, to przed wywiezieniem muszą ulec zabarwieniu.

2) Jako barwnik służy zgęszczony roztwór Sudanu IV w surowym benzolu. Roztwór ten sporządza się przez rozpuszczenie 3 gr. Sudanu IV. (orto-aminoazotoluozo — β — naftol) w 1 litrze benzolu surowego o c. g. 878° do 880°.

3) Wytwórnie zamierzające sprzedawać oleje mineralne z opustem podatkowym do celów popędowych, obowiązane są posiadać stale na składzie pod urzędowym zamknięciem co najmniej 3-miesięczny zapas przepisanego barwnika.

4) Po sprowadzeniu barwnika i benzolu do wytwórni i zbadaniu wziętej z nich próbki w pracowni chemicznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego Izba Skarbowa zarządzi na wniosek wytwórni sporządzenie przepisanego roztworu barwnika.

5) Barwnik miesza się z olejem pod nadzorem urzędowym w stosunku 33 cm³. barwnika na każde 100 kg. oleju.

O dokonaniu zabarwienia należy nadmienić w świadectwie przewozowym oraz wtórniku tegoż.

6) Naczynia ze sporządzonym przepisowym roztworem barwnika mają być przysposobione do nałożenia urzędowego zamknięcia. Jeżeli barwnika nie zużyto w zupełności, resztę należy oddać przedsiębiorstwu do

przechowania, nałożywszy uprzednio na naczynia urzędowe zamknięcie.

Do art. 13. Uruchomienie wytwórni.

§ 54. 1) W celu uzyskania pozwolenia na uruchomienie wytwórni nowozbudowanej lub po zniszczeniu odbudowanej oraz na wznowienie ruchu wytwórni nieczynnej, która nie wytwarzała olejów mineralnych podlegających podatkowi w ciągu ostatnich 6 miesięcy — przedsiębiorca niezależnie od obowiązków nałożonych przez ustawę przemysłową, obowiązany jest wnieść do Izby Skarbowej, w której okręgu leży wytwórnia, podanie z planami zatwierdzonymi przez władzę przemysłową. Podanie to ma być wniesione, odnośnie do nowobudowanych lub odbudowanych wytwórni co najmniej na dni 30 przed rozpoczęciem robót budowlanych, odnośnie zaś do wytwórni nieczynnej na dni 30 przed zamierzonym rozpoczęciem produkcji.

2) Izba Skarbowa podanie wraz ze swoim wnioskiem przesyła Ministerstwu Skarbu do decyzji.

Do art. 15. Weryfikacja.

§ 55. 1) Sprawdzenie (weryfikację) wytwórni przeprowadza komisja złożona z urzędników skarbowych pod przewodnictwem Naczelnika Urzędu, w wyjątkowych wypadkach — jego zastępcy.

2) Przed terminem wyznaczonym na sprawdzenie przedsiębiorca ma poczynić w wytwórni wszelkie niezbędne przygotowania, aby komisja zaraz po przybyciu na miejsce mogła przystąpić do czynności.

3) Sprawdzenie wytwórni wymaga następujących czynności:

- ogłędzin i sprawdzenia z opisem pomieszczeń, przyrządów i naczyń fabrycznych,
- przemierzenia naczyń,
- zbadań i zabezpieczenia pomieszczeń fabrycznych w celu skutecznego kontrolowania wydawanych z wytwórni przetworów naftowych,
- określenia ilości i rodzaju olejów, znajdujących się w wytwórni w chwili sprawdzenia,
- sporządzania protokołu o sprawdzaniu.

Ogłędziny.

§ 56. Wszystkie pomieszczenia wytwórni oraz lokale bezpośrednio z niemi połączone należy obejrzeć, zbadać ich przeznaczenie, sprawdzić podług opisu i planów, zażądać odpowiednich napisów (szyldów), określających przeznaczenie każdego pomieszczenia. Należy również obejrzeć wszystkie przyrządy i naczynia oraz zbiorniki fabryczne i dopilnować aby zgadzały się z opisem i planem wewnętrznego urządzenia wytwórni.

Przemiar naczyń.

§ 57. 1) Naczynia i zbiorniki służące w wytwórni do przechowywania wszelkich olejów mineralnych wymierza się sposobem geometrycznym. W tym celu należy przy pomocy zalegalizowanego przymiaru ustalić z dokładnością do 1 centymetra wszystkie zasadnicze wewnętrzne wymiary danego naczynia lub zbiornika jak: długość, szerokość, głębokość, średnicę i t. d.

2) Na podstawie ustalonych wymiarów oblicza się pojemność naczynia według odpowiednich wzorów geometrycznych najpierw w cm^3 , a otrzymany wynik następnie przelicza się na litry (dzieląc go przez 1000).

3) Wyniki przemiaru naczyń przedsiębiorca winien uwidocznic w sposób trwały na odnośnych naczyniach.

Zabezpieczenie pomieszczeń i naczyń.

§ 58. Po sprawdzeniu wytwórni komisja ma zarządzić zaopatrzenie pomieszczeń fabrycznych i naczyń, służących do przechowywania oleju, urządzeniami trwałymi znakami. Ponadto należy zaopatrzyć pomieszczenia i przyrządy przewidziane w § 59 w urzędowe zamknięcie. Urzędowe zamknięcie dokonywa się zapomocią nałożenia plomb ołowianych lub w inny sposób bez użycia płomienia.

§ 59. 1) Od chwili dokonania urzędowego sprawdzenia do czasu uruchomienia wytwórni pozostają pod urzędowym zamknięciem te aparaty i naczynia, które niezbędne są do wytwarzania olejów mineralnych.

2) O nałożeniu zamknięcia należy nadmienić w protokole weryfikacyjnym.

3) Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za utrzymanie w stanie nienaruszonym urzędowych oznaczeń na pomieszczeniach, aparatach i naczyniach jak również za całość nałożonych urzędowych zamknięć (plomb, pieczęci i t. p.). Odpowiedzialności tej przedsiębiorca nie ponosi, o ile udowodni, że naruszenie urzędowych oznaczeń lub zamknięć nastąpiło wskutek przypadku bez jego winy lub z winy osoby, za którą nie ma obowiązku odpowiadać.

4) W razie zniszczenia lub naruszenia oznaczeń i zamknięć przedsiębiorca ma obowiązek zawiadomić urzędnika Kontroli w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania wiadomości o zajściu wypadku, w celu zarządzenia odnowienia zniszczonych lub uszkodzonych oznaczeń i zamknięć.

Protokół weryfikacyjny.

§ 60. 1) Po ukończeniu sprawdzenia wytwórni komisja sporządza z czynności protokół w dwóch egzemplarzach. W protokole wymienione być winny:

- wynik przemiaru naczyń,
- ilość i rodzaj znalezionych zapasów oleju,
- żądanie dostarczenia lokali dla urzędników stałej kontroli skarbowej oraz wynik porozumienia z przedsiębiorcą w tej sprawie (§ 67),
- opis i rodzaj oraz miejsca nałożonych urzędowych zamknięć,
- imiona, nazwiska i adresy osób, upoważnionych przez przedsiębiorcę do zastępowania go przed władzami skarbowymi.

2) Protokół winien być podpisany przez członków komisji i przez przedsiębiorcę lub jego zastępcę. Jeden egzemplarz protokołu przechowuje się w wytwórni, drugi zaś w Urzędzie.

3) Weryfikacja nowej lub odbudowanej po zniszczeniu wytwórni wymaga zatwierdzenia władzy skarbowej II instancji. Przedtem wytwórnia nie może być uruchomiona. Izba Skarbowa obowiązana jest załatwić akta weryfikacyjne w ciągu 2-tygodni od ich wplynięcia.

Do art. 16. Zmiany urządzeń wytwórni.

§ 61. Przedsiębiorca obowiązany jest zwrócić się do Urzędu z prośbą o weryfikację zaszytych po ostatnim sprawdzeniu zmian w urządzeniu, w zbiornikach i t. p., mających ścisły związek z wytwarzaniem i przechowywaniem przerobów. Do prośby dołączyć należy spisy, opisy lub rysunki tych części urządzeń, które uległy zmianie.

Do art. 17. Wstrzymanie ruchu.

§ 62. 1) Urząd po otrzymaniu zawiadomienia o wstrzymaniu ruchu wytwórni na czas dłuższy niż 4 tygodnie zarządzi, w razie nieuiszczenia podatku za wszystkie zapasy produktów, podlegających opodatkowaniu, natychmiastowe wzięcie zapasów pod zamknięcie urzędowe, jeżeli przedsiębiorstwo nie ma kredytu podatku, albo gdy kredyt przedsiębiorstwa jest wyczerpany.

2) Po otrzymaniu przez przedsiębiorcę potwierdzenia na uiszczony podatek za cały zapas przetworów, podlegających opodatkowaniu albo po zawiadomieniu o zakredytowaniu mu podatku, przedsiębiorca staje się wolny od obowiązku utrzymywania urzędowych oznaczeń na pomieszczeniach i naczyniach wytwórni.

§ 63. W razie wstrzymania ruchu wytwórni na czas dłuższy niż 4 tygodnie, należy wyłączyć z użytku — przez opieczetowanie (nałożenie plomb) — te aparaty i naczynia, które niezbędne są do wytwarzania przetworów naftowych. Wymienione zabezpieczenia mogą być zdjęte tylko w wypadku takiego rozebrania wytwórni, że potajemne wytwarzanie produktów podlegających opodatkowaniu jest w nich niemożliwe. Przedsiębiorca żądający zdjęcia zabezpieczenia powinien o takim zamiarze zawiadomić pisemnie właściwy Urząd.

§ 64. 1) Chwilę, z którą pozostające pod urzędowym zamknięciem urządzenia fabryczne znowu mają być używane, przedsiębiorca ma oznajmić na 24 godzin przedtem organowi skarbowemu, powołanemu do nadzorowania wytwórni.

2) Gdyby do tej chwili organ skarbowy celem zdjęcia urzędowego zamknięcia się nie zjawił, wolno przedsiębiorcy samemu zdjąć to zamknięcie.

§ 65. W razie wznowienia ruchu należy sprawdzić, czy nie znajdują się w wytwórni zapasy oleju podlegające opodatkowaniu. Jeżeli w porównaniu z zapasem stwierdzonym przy wstrzymaniu ruchu, okaże się ubytek, przekraczający dozwolony zanik z ulotnienia w wysokości 4% wzgl. przy olejach o c. g. do 790° 6% w stosunku rocznym i jeżeli ubytku tego nie usprawiedliwia ani dokonany w czasie spoczynku wytwórni wywóz, ani jakieś zdarzenie żywiołowe, to przedsiębiorca powinien do 3 dni zapłacić podatek za ten ubytek przekraczający ów zanik. Równocześnie należy spisać protokół karny z powodu nieopodatkowanego wywozu, podlegającego opodatkowaniu oleju mineralnego. O zdarzeniu żywiołowym należy donieść pisemnie Urzędowi o ile możliwości w przeciągu 24 godzin od chwili jego zajścia.

Zapłaconą kwotę należy zarachować w książce podatku od oleju.

Do art. 18. Wolne składki.

§ 66. 1) W wolnych składkach wolno przechowywać oleje mineralne pod węzłem podatku, przekazane z wytwórni, położonej na obszarze Rzeczypospolitej.

2) Obrót olejami mineralnymi w wolnym składzie musi osiągnąć co najmniej 1200 kwintali na rok. O ile ta ilość nie zostanie osiągnięta można cofnąć uprawnienie.

3) Wolne składki mogą istnieć tylko w siedzibie Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów.

§ 67. 1) Zezwolenia na prowadzenie wolnego składu udziela Minister Skarbu do odwołania. Zezwolenie mogą otrzymać tylko przedsiębiorcy wytwórni, nie będący w stanie upadłości i nie karani sądownie za defraudacje podatkowe. Przepis zawarty w ostatnim zdaniu ustępu 2 § 14 ma odpowiednie zastosowanie.

2) O wydaniu i odebraniu zezwolenia na prowadzenie wolnego składu ogłasza się w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu, podając w ogłoszeniu uprawnioną firmę, jej siedzibę oraz siedzibę właściwego dla składu Urzędu.

§ 68. 1) Wolne składki mogą mieścić się tylko w trwałych zabudowaniach, odpowiadających przepisom bezpieczeństwa i nadających się do urzędowego zabezpieczenia. O przydatności danego zabudowania orzeka Urząd.

2) W wolnym składzie nie wolno przechowywać żadnych innych towarów, oprócz nieopodatkowanych olejów.

§ 69. Przedsiębiorca winien przed uruchomieniem wolnego składu złożyć w Izbie Skarbowej zabezpieczenie do wysokości podatku przypadającego od zwykłego zapasu oleju utrzymywanego na składzie. O wysokości i przyjęciu zabezpieczenia orzeka Izba Skarbowa, stosując przytem odpowiednie przepisy o zabezpieczeniu kredytu podatku od olejów, ustalone wyżej dla wytwórni (§ 37 do 41).

§ 70. 1) Celem uzyskania zezwolenia na prowadzenie wolnego składu należy złożyć w Urzędzie podanie, dołączając:

- a) opis i plan pomieszczeń przeznaczonych na skład, oraz pomieszczeń przylegających z wykazaniem ich wzajemnej łączności;
- b) oświadczenie co do przypuszczalnego obrotu rocznego, co do sposobu zabezpieczenia podatku (§ 69) i co odpowiedzialnej osoby mającej zarządzać wolnym składem;
- c) rodzaj oraz zwykły zapas oleju utrzymywanego na składzie.

§ 71. 1) Izba Skarbowa po otrzymaniu zezwolenia Ministra Skarbu powiadomi o tem stronę i zarządzi sprawdzenie składu na ogólnych zasadach. Protokół weryfikacyjny sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden po zatwierdzeniu przez izbę Skarbową pozostaje w Urzędzie, drugi zaś doręcza się zarządowi wolnego składu celem przechowania w aktach.

2) O zmianach w pomieszczeniach i urządzeniach składu należy oznajmić Urzędowi w ciągu 8 dni po ich dokonaniu.

§ 72. Przed uruchomieniem składu przedsiębiorca winien złożyć przepisane zabezpieczenie podatku.

Wolny skład może być uruchomiony dopiero po dokonaniu obwieszczenia w trybie przewidzianym w § 67.

§ 73. W wolnym składzie powinna być do użytku kontroli waga legalizowana i sprawdzona oraz także areometry do olejów, studzielny ciepłomierz i baryszówki.

§ 74. Wytwórnia może wysyłać olej pod wężem podatku do wolnego składu tylko za świadectwem przewozowym. O nadejściu przesyłki przedsiębiorca obowiązany jest zawiadomić właściwego urzędnika Kontroli, który sprawdzi przesyłkę i towarzyszące jej dowody.

§ 75. 1) Zezwolenie na prowadzenie wolnego składu wygasa w razie zrzeczenia się uprawnionego przedsiębiorcy lub jego śmierci albo też przez cofnięcie zezwolenia.

2) W razie zamknięcia wolnego składu wskutek wygaśnięcia lub cofnięcia uprawnienia cały zapas nieopodatkowanego oleju musi być w ciągu 15 dni po doręczeniu zawiadomienia opodatkowany, albo przekazany na inne uprawnione przedsiębiorstwo lub wreszcie wywieziony za granicę.

Do art. 19. Kontrola Skarbowa.

§ 76. 1) Wytwórnie pozostają pod nadzorem stale do tego wyznaczonych organów skarbowych, które mają kontrolować każdy wywóz oleju mineralnego i sprawdzać wpisy w księgach kontroli.

2) Wyjątek od stałego dozoru może nastąpić na wniosek Izby Skarbowej zatwierdzony przez Ministra Skarbu, gdy rozmiar przedsiębiorstwa w stosunku do kosztów stałego nadzoru jest za mały i gdy wysyłaniu podlegającego opodatkowaniu oleju, można zapobiec w inny sposób np. przez przechowywanie codzienn wytworzonego oleju pod urzędowym zamknięciem.

§ 77. 1) Żądać dostarczenia mieszkania i kancelarii dla organów skarbowych należy już przy urzędowym sprawdzeniu pomieszczeń wytwórni, jednocześnie uzgodnić z przedsiębiorcą lub jego zastępcą ilość i rodzaj niezbędnych do tego celu lokali. W razie nieosiągnięcia porozumienia w tej sprawie rozstrzyga Izba Skarbową. Stronie niezadowolonej z rozstrzygnięcia służy prawo odwołania do Ministerstwa Skarbu.

2) Co do mieszkania dla urzędników Kontroli można zadowolnić się jednym pokojem nadającym się do opalania bez kuchni i bez innych lokalności ubocznych, jeżeli siedziba Kontroli Skarbowej jest oddaloną od zakładu fabrycznego nie więcej jak o 2 km.

3) W wytwórniach, w których wyjątkowo niema stałego nadzoru organów skarbowych, wystarczy dostarczenie odpowiedniej kancelarii w zakładzie fabrycznym.

4) Jeżeli mieszkanie w zakładzie fabrycznym jest tak położone, że może zarazem służyć za kancelarię, to można odstąpić od żądania osobnego pomieszczenia kancelaryjnego.

5) Z mieszkania lub kancelarii powinna być, o ile możliwości, łatwo widoczną brama wjazdowa do zakładu fabrycznego.

Do art. 24 i 25. Wywóz olejów mineralnych.

§ 78. Każdy wywóz przetworów naftowych z wytwórni lub wolnego składu może nastąpić tylko w obecności organu Kontroli. Wytwórnia lub wolny skład, zawiadamiając o wywozie oleju, wręcza jednocześnie organowi dozoru świadectwo przewozowe według wzoru Nr. 1.

§ 79. 1) Wytwórnia oraz wolny skład obowiązane są wydawać na każdą przesyłkę oleju świadectwo przewozowe, które towarzyszy przesyłce przez cały czas trwania przewozu od chwili wysłania do chwili odbioru.

2) Na każdy wóz kolejowy (cysternę) wydaje się osobne świadectwo przewozowe.

§ 80. 1) Świadectwo przewozowe składa się z 3-ech części: a) z właściwego świadectwa, wtórnika (duplikatu) i odcinka.

2) Przedsiębiorstwa wysyłające oleje (§ 79) winny przed rozpoczęciem roku obrachunkowego złożyć właściwemu Urzędowi zeszyty druków świadectw przewozowych dla oparowania i opieczętowania.

3) Zeszyty świadectw przewozowych mają być używane tylko w ciągu tego roku, na który je wydano. Po upływie roku zeszyty należy zwrócić temu Urzędowi, który je poświadczył.

§ 81. 1) Do wypełnienia wymaganych dat na wszystkich trzech częściach świadectwa obowiązany jest wysyłający lub jego zastępca. Świadectwo i wtórnik winien podpisać obok przedsiębiorcy również dokonywający odprawę urzędnik Kontroli.

2) Zawartość olejów w kg. i ich c. g. należy wpisać w świadectwie i wtórniku liczbą i słownie.

3) W razie jakiegokolwiek omyłki przy wystawianiu świadectwa i duplikatu należy przekreślić na krzyż wszystkie części druku i pozostawić je w całości w zeszycie, a sporządzić nowe świadectwo.

§ 82. Sporządzone i podpisane świadectwo przewozowe wydaje się odbiorcy lub przewoźcemu przesyłkę, a w razie przesyłki publicznymi środkami przewozowymi dołącza się do listu przewozowego. W razie zgubienia świadectwa przewoźnik obowiązany jest oznajmić o tem najbliższemu urzędnikowi Kontroli.

§ 83. Urzędnik, załatwiający odprawę przesyłki pod wężem podatku, przesyła wtórnik świadectwa organowi skarbowemu właściwemu według miejsca przeznaczenia przesyłki, lub urzędnikowi stałego nadzoru, jeśli miejsce przeznaczenia jest pod stałym nadzorem. Wtórnik świadectw przewozowych na inne przesyłki nie idące pod wężem podatku pozostaje przy odcinku.

§ 84. Naczynia, w których przewozi się oleje, jak cysterny, beczki i t. p., winny posiadać oznaczenie numeru swego, tary oraz wyraźny znak.

§ 85. Przesyłki olejów pod wężem podatku winny dochodzić do miejsca przeznaczenia w takim stanie w jakim je wysłano. W razie konieczności przelania z cystern do beczek lub odwrotnie należy wezwać najbliższej zamieszkałego urzędnika Kontroli i w jego obec-

ności wykonać przelew. Urzędnik ten uwidoczni dokonany w jego obecności przelew w świadectwie przewozowym.

§ 86. 1) Gdy podczas przewozu, miejsce przeznaczenia przesyłki ulegnie zmianie, wysyłający lub przewoźcy ma zawiadomić o tem najbliższemu zamieszkałemu urzędnikowi Kontroli, który zaznaczy o takiej zmianie w świadectwie przewozowym i zawiadomi o tem urzędników dozorujących zarówno przedsiębiorstwo wysyłające jak i pierwotnie oznaczone jako odbierające przesyłkę.

2) Wtórnik świadectwa ma być wystany według nowego miejsca przeznaczenia przesyłki (§ 83).

§ 87. Przesyłki, idące bez świadectwa przewozowego lub niezgodne ze świadectwem, ulegają zatrzymaniu przez władze skarbowe lub policyjne. Urzędnik zatrzymujący przesyłkę przeprowadzi niezwłocznie dochodzenie i sporządzi protokół.

§ 88. Obecny przy odbiorze przesyłki urzędnik Kontroli winien: a) sprawdzić stan zabezpieczeń, b) porównać czy ilość naczyni zgadza się z danymi świadectwami, c) ustalić gęstość i wagę netto przesyłki oraz porównać je z danymi świadectwa, d) wyniki tych czynności uwidocznić w świadectwie.

§ 89. Po przyjęciu przesyłki, po porównaniu wtornika z właściwymi świadectwami i po zaznaczeniu na wtorniku wyniku odbioru zgodnie z wpisem tego wyniku na świadectwie, — urzędnik dozorujący zwróci wtórnik urzędnikowi Kontroli dozorującemu miejsce wysłania przesyłki, celem dołączenia do dowodów rozchodowych przedsiębiorstwa wysyłającego olej (§ 83).

§ 90. Dla przesyłek odprawionych przez urzędy celne, dokumenty celne zastępują świadectwa przewozowe.

§ 91. Przed dokonaniem wywozu przesyłki należy przedstawić organowi dozorującemu wytwórnię kwit Kasy Skarbowej na zapłacony podatek lub dowód zakredytowania podatku; od tego obowiązku są wolne przesyłki wyszczególnione w ustępie 2 art. 24.

§ 92. 1) O każdej przeszkodzie wywozu przetworów naftowych, który urzędownie został załatwiony, należy donieść pisemnie organowi stale dozorującemu wytwórnię wzgl. przybyłemu dla nadzorowania wywozu.

2) Na każdym takim doniesieniu ma organ skarbowy wpisać słowami dzień i godzinę doniesienia, wpis ten podpisać i przystąpić do stwierdzenia przeszkody. Przytem należy a) zbadać wagę oleju wstrzymanego i zapisać wynik w doniesieniu z uwagą, że przesyłka nie wyszła z powodu przeszkody z wytwórni, b) świadectwo przewozowe porównać z księgą wywozu i zgodność na świadectwie przewozowym potwierdzić.

3) O urzędowym sprawdzeniu należy spisać protokół, który podpisze organ skarbowy i przedsiębiorca wytwórni lub jego zastępca.

4) Zakończywszy taki protokół, należy do niego dołączyć doniesienie o przeszkodzie, oraz wydane już świadectwo przewozowe i przesłać je bezzwłocznie Urzędowi. O zwrot, względnie o odpisanie podatku spo-

żywczego winien przedsiębiorca lub jego zastępca zwrócić się do Urzędu.

5) Jeżeli wszystkich warunków dopełniono, Urząd pozwoli na unieważnienie świadectwa przewozowego i zarządzi wykreślenie go z księgi wywozu.

6) Kwit na zapłacony, wzgl. zakredytowany podatek, na podstawie którego miał nastąpić wywóz urzędownie załatwiony lecz nie wykonany, może być użyty przy późniejszym wywozie, — po odpowiednim sprostowaniu na odwrotnej stronie kwitu.

7) Po usunięciu przeszkody wolno w wozie olej jednak tylko na podstawie nowego świadectwa przewozowego.

Urzędowe załatwienie przesyłki.

§ 93. Organ skarbowy, któremu zgłoszono wywóz ma najpierw zbadać dane wpisane do świadectwa przewozowego, a w razie potrzeby zażądać ich uzupełnienia. Świadectwa zawierające podskrobania lub inne poprawki albo częściowo przekreślone, należy odrzucić. Świadectwo należy także wtedy odrzucić, gdy nie podano w niem oznaczeń kwitu Kasy Skarbowej na zapłacony podatek wzgl. dowodu pokredytowania przypadającej kwoty podatku, o ile przesyłka nie jest wolna od podatku na mocy ustępu 2 art. 24.

§ 94. 1) W razie wysłania oleju w cysternach, tarowanie i ważenie wagonu napełnionego olejem musi odbywać się zawsze na tej samej wadze. Jeżeli wywozi się olej w cysternach bocznica, można tarowanie wagonu i zbadanie wagi brutto przedsięwziąć na najbliższej stacji kolejowej, gdy warunki miejscowe umożliwiają nadzór przesyłki oleju z wytwórni do stacji.

2) Jeżeli przy stwierdzeniu tary, lub wagi brutto poszczególnych naczyni wypadają ułamki kilograma, to ułamki niżej 0,5 kg. opuszcza się, natomiast ułamki ponad 0,5 kg. liczy się za cały kilogram.

§ 95. 1) Przy wywozie przetworów naftowych zawsze należy badać jego c. g., celem stwierdzenia, czy zastosowana stawka podatkowa lub wolność od podatku odpowiada właściwościom wywożonych przetworów.

2) O ile urzędownie przeprowadzona analiza próbki wykaże, że wysłany produkt podlegał wyższej stawce podatkowej, wysyłający obowiązany jest, na wezwanie organu dozorującego przedsiębiorstwo dopłacić podatek w terminie 8 dni od dnia oznajmienia mu o tem.

§ 96. 1) Za każdą stwierdzoną nadwyżkę oleju podlegającego opodatkowaniu ponad ilość podaną w świadectwie, należy uiścić przypadający podatek. Jeżeli dołączony kwit na podatek opłacony lub dowód zakredytowania podatku wystarcza na pokrycie podatku od tej nadwyżki, należy wpisać na odwrotnej stronie podatek przypadający za całą ilość wysłanego oleju. Jeżeli kwit nie pokrywa podatku, przypadającego za stwierdzoną nadwyżkę oleju, należy wpisać do książki Nr. 4 w rubr. 25—27 przypadającą kwotę podatku.

2) Gdyby przepisane podatku nie uiszczono najdalej w ciągu 8 dni po skutecznieniu wpisu Inspektor Kontroli doniesie o tem Urzędowi celem przymusowego ściągnięcia zaległości.

§ 97. 1) Kwit na zapłacony lub dowód na zakredytowany podatek, nabyty tylko dla tej przesyłki, którą ma się wywieźć, należy dołączyć do ksiąg przedsiębiorstwa. Jeżeli opłacono podatek od zużycia za kilka przesyłek z góry za późniejszym obrachunkiem, albo skorzystano z kredytu, organ kontroli powinien na odwrotnej stronie danego kwitu uwidocznić kwotę podatku, przypadającą za każdą przesyłkę osobną.

2) W swojej kontowej księdze kredytowej ma Urząd przypisać jako należność tylko te kwoty pokredytowanego podatku, które rzeczywiście zużyto.

3) Po wyczerpaniu dowodu na zakredytowany podatek, należy o tem zawiadomić właściwy Urząd. Jeżeli zaświadczenie na zakredytowany podatek straciło swą ważność z powodu upływu czasu, na który kredyt udzielono, należy je unieważnić i zawiadomić Urząd, do jakiej kwoty odnośne zaświadczenie zostało wykorzystane.

4) Dowody na zakredytowany podatek należy dołączyć do ksiąg przedsiębiorstwa.

Wywóz przetworów naftowych pod węzłem podatku (do wolnych składów, wytwórni, zagranicą i do W. M. Gdańska).

§ 98. 1) Urzędnik dozoru sprawdza wagę przeznaczanego do wywozu przetworu oraz jego rodzaj stosując przepisy § 95 i § 96 i zanacza wynik w odnośnych rubrykach świadectwa przewozowego i wtórnika. Następnie zabezpiecza urządzeniami plombami środki przewozowe, do których przetwory załadowano, w ten sposób, by bez naruszenia tego urzędowego zamknięcia dostęp do przetworów był niemożliwy. Ilość nałożonych plomb oraz ich znaki, dalej numera środków przewozowych, wreszcie termin, w którym przesyłka ma dojść do miejsca przeznaczenia, urzędnik dozoru uwidoczni w świadectwie przewozowym i wtórniku w odnośnych rubrykach. Świadectwo wręcza się wytwórni zgłaszającej wywóz, wtórnik zaś przesyła się natychmiast w liście poleconym organowi dozoru w miejscu przeznaczenia przesyłki względnie granicznemu Urzędowi Celnemu.

2) Urzędnik, dozoru w miejscu przeznaczenia przesyłki, otrzymawszy wtórnik świadectwa przewozowego, porównuje go z wręczonym mu oryginałem świadectwa przewozowego, stwierdza stan przesyłki i stan oraz znaki i numera zamknięć urzędowych, a w braku jakichkolwiek podejrzeń potwierdza tę okoliczność na obu egzemplarzach świadectwa przewozowego, wręczając oryginał przedsiębiorcy dla dowodu wpisu do księgi magazynowej; wtórnik zwraca organowi wysyłającemu. Urząd celny zatrzymuje świadectwo przewozowe przy swoich aktach. Urzędnik wysyłający, otrzymawszy wtórnik świadectwa przewozowego, wręcza go przedsiębiorstwu, wysyłającemu jako dowód rozchodu książki wywozu.

3) W razie stwierdzenia, po nadejściu przesyłki do miejsca przeznaczenia, naruszenia zamknięć urzędowych lub braku (manco) przetworów, organ dozoru spisuje protokół karny przeciw przedsiębiorcy zakładu przewozowego i po przeprowadzeniu wstępnych dochodzeń przedstawia go Urzędowi. W razie stwierdzenia podczas transportu naruszenia zamknięć urzędowych lub zagubienia świadectwa przewozowego albo w razie zajścia innego wypadku, mającego wpływ na

stan przesyłki przetworów, przewoźnik jest obowiązany donieść o tem najbliższemu organowi kontroli, który stwierdza protokólnie podane okoliczności oraz stan przesyłki i doręcza przewoźnikowi protokół również przezeń podpisany, celem dołączenia go do dokumentów przewozowych. Odpis protokołu po bezzwłocznym przeprowadzeniu wstępnych dochodzeń przesyła organowi dozoru przedsiębiorstwo wysyłające.

4) W razie zachodzących podejrzeń popełnienia jakichkolwiek nadużyć ma organ Kontroli, stwierdzający stan przesyłki, spisać protokół karny a po bezzwłocznym przeprowadzeniu dochodzeń wstępnych przedstawić akta Urzędowi do dalszej czynności urzędowej.

5) W razie niedostarczenia w ciągu 3-ch miesięcy od wysłania dowodu nadejścia olejów do miejsca przeznaczenia wzgl. dowodu wyjścia zagranicę, cała kwota ciężącego na przesyłce podatku winna być zapłaconą przez wytwórnię wysyłającą w ciągu dni 14-tu.

6) Niezależnie od tego należy zarządzić bezzwłocznie dochodzenia i donieść o wyniku Urzędowi.

§ 99. Odprawy gazoliny z wytwórni (gazoliniarni) do innej wytwórni mogą się odbywać niekoniecznie na wagę, lecz i na objętość z przeliczeniem na wagę, a to pod następującymi warunkami:

- Miernik żelazny ma być urzędowo wymierzony nalewem wody aż po markę, stale i trwale przynitowaną wewnątrz kołnierza włazu, również przez nalew wody wymierzoną ma być skala płynowskazu umieszczonego na mierniku. Rurociąg w całej długości między miernikiem a urządzeniem do wylewania ma być urzędownie zabezpieczony.
- Naraz można wywozić wzgl. przepompowywać tylko taką ilość gazoliny, którą można odczytać z dostateczną pewnością na skali.
- Stwierdzenie wagi netto gazoliny będzie się odbywać przez obliczenie jej objętości zredukowanej z odczytanej ciepłoty na termometrze zanurzonym w próbce nabranej z miernika na ciepłotę normalną i z oznaczonej gęstości. Objętość ta w litrach pomnożona przez stopnie areometru przy ciepłocie normalnej i podzielona przez 1000 daje ciężar wywożonej gazoliny w kilogramach.

§ 100. Jeżeli przy odbiorze olejów mineralnych, przesyłanych pod węzłem podatku na miejscu przeznaczenia okaże się brak nieprzekraczający 3%, a przy gazolinie z gazów ziemnych 10% wzgl. 15% w miesiącach letnich t. zn. od 1 maja do 1 września, — natenczas różnicę tę należy pominąć. Za ubytki przekraczające 3 wzgl. 10 i 15%, a powstałe podczas przewozu innymi niż kolej środkami transportowymi, obowiązany jest przedsiębiorca po nadejściu wtórnika świadectwa przewozowego zapłacić podatek od nadwyżki ubytku ponad wyżej wskazane normy.

Wywóz zagranicę i do Gdańska.

§ 101. 1) Wywóz zagranicę może odbywać się tylko przez Urzędy celne I kl., położone przy liniach kolei żelaznych lub drogach wodnych, z zachowaniem przepisów §§ 98—100.

2) Przesyłki kierowane do W. M. Gdańska podlegają postępowaniu przekazowemu stosownie do umowy polsko-gdańskiej (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 139 z r. 1922).

Laboratorja.

§ 102. Do wykonywania badań i wydawania orzeczeń analityczno-chemicznych w sprawach, wynikających z przepisów dotyczących opodatkowania przetworów naftowych, powołuje się Centralne Laboratorium Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego oraz Okręgowe Laboratorja tej Dyrekcji w Warszawie, we Lwowie, Poznaniu, Wilnie, Lublinie i Krakowie.

Do art. 26 i 27. Sprawdzanie zapasów.

§ 103. 1) Jeżeli przedsiębiorca jest obowiązany do prowadzenia wymienionych w § 106 ksiąg odbioru i wyrobu oleju mineralnego i t. d., natenczas organa Kontroli mają od czasu do czasu sprawdzać znajdujące się w wytwórni zapasy oleju przeznaczonego na sprzedaż.

2) Gdyby z porównania znajdujących się zapasów z zapiskami przedsiębiorstwa po potrąceniu ubytku z ulotnienia, okazał się ubytek, natenczas ma przedsiębiorca zapłacić podatek za ten ubytek w przeciągu dni trzech.

§ 104. 1) Ubytek z ulotnienia przyjmuje się w stosunku 6 od sta na rok dla olejów wpisanych na przychód o gęstości do 790°, zaś dla reszty przetworów za wyjątkiem parafiny i świec w stosunku 4°/_o. Od parafiny i świec żadnych ubytków nie uznaje się.

2) Minister Skarbu może uznać wyższy ubytek, o ile zostanie w sposób nie budzący wątpliwości udowodnione, że roczny zanik ulotnienia przekracza 4 wzgl. 6% (4/12 wzgl. 6/12 % miesięcznie).

Do art. 28. Księgi kontrolne.

§ 105. 1) Przedsiębiorca wytwórni i wolnego składu olejów ma prowadzić następujące księgi kontrolne:

- Książkę świadectw przewozowych (wzór Nr. 1).
- Księgę przychodu (wzór Nr. 2).
- Księgę wywozu przetworów naftowych pod węzłem podatku i bez podatku (wzór Nr. 3).
- Księgę wywozu przetworów naftowych za opłatą podatku (wzór Nr. 4),
- oraz w razie korzystania z kredytu podatku księgę kontroli przyznanego przedsiębiorstwu kredytu (wzór Nr. 5).

2) Ponadto przedsiębiorstwo obowiązane jest prowadzić i przedstawiać właściwym władzom wykazy obrotu przetworami naftowymi odpowiadające przepisom o rachunkowości podatków pośrednich i dochodów monopolowych.

3) Do ksiąg wywozu należy wciągać każdą wysyłkę przetworów dla każdego odbiorcy osobna. Obydwie księgi (Nr. Nr. 3 i 4) rozpoczynać należy od Nr. 1, poczynając od 1 stycznia każdego roku.

4) Zepsute lub niezdatne do użytku odcinki świadectw przewozowych powinny być przekreślone atramentem i przyklejone do odnośnego odcinka, który należy również atramentem przekreślić z podaniem powodu przekreślenia.

5) Z księgi kontroli kredytu winien być widoczny w każdej chwili stan przyznanego, uzyskanego, spłaconego i wolnego kredytu.

§ 106. 1) Oprócz ksiąg, wymienionych w § 105, przedsiębiorca wytwórni, którego prawomocnie zasądzono za popełnione w jego zakładzie uszczuplenie podatku od oleju, może być stale, lub na pewien czas, zobowiązany do prowadzenia ksiąg pomocniczych przepisanych przez Izby Skarbowe i uwidaczniających:

- odbiór i wyrób oleju,
- użycie gotowego oleju do powtórnej przeróbki,
- zapasy wyrobów przeznaczonych na sprzedaż.

2) Wpisy do tych ksiąg można skutecznie sumarycznie w końcu każdego dnia, muszą jednak codziennie być ukończone najpóźniej do godziny 20-tej.

3) Gdyby wyroby, zapisane już jako przeznaczone na sprzedaż, miano poddać ponownemu przerobowi, natenczas należy na 12 godzin przedtem donieść pisemnie organowi dozoru wytwórni, jaka jest ich waga i gęstość. Tenże sprawdzi tę okoliczność i wyroby odpisze w księdze zapasów wyrobów przeznaczonych na sprzedaż.

4) Powyżej określony obowiązek może być nałożony także na takiego przedsiębiorcę, którego kierownik ruchu był dwa razy prawomocnie skazany za uszczuplenie podatku od oleju.

§ 107. 1) Wpisy do ksiąg nie mogą zawierać podskrobań, zamazań, a wszelkie poprawki powinny być dokładnie uwidocznione i w przepisany sposób omówione. Każda stronica powinna być podsumowana i dodana do poprzedniego przeniesienia.

2) W końcu miesiąca sporządza się obrachunek miesięczny, a odpisy z ksiąg przesyła się Izbie Skarbowej.

3) Odpisy muszą być poświadczone przez organ dozoru przedsiębiorstwo i podpisane przez kierownika przedsiębiorstwa.

§ 108. Dokumenty służące za podstawę wpisów powinny być wszyte do teczek osobnych dla każdej księgi i znajdować się przy księgach przedsiębiorstwa. Na żądanie organów Kontroli mają być przedstawiane do wglądu i rewizji.

§ 109. W końcu roku kalendarzowego przedsiębiorca obowiązany jest księgi rachunkowe zamknąć a pozostałości przenieść do nowych ksiąg, których otwarcie (przeniesienie) zaświadcza właściwy inspektor Kontroli.

§ 110. Druki i księgi według ustalonych wzorów sporządza przedsiębiorstwo swoim kosztem i nie później niż 1 października przesyła Urzędowi do oparafowania.

Przepis przechodni.

§ 111. 1) Istniejące dotąd przedsiębiorstwa, które już dawniej uczyniły zadość przepisom dotyczącym opisu i planów wytwórni (art. 14) wolne są od ponownego ich sporządzania chyba, że opis i plan znajdują się w stanie nienadającym się do urzędowego użytku.

2) Druki i księgi wzorów dotychczas obowiązujących mogą być używane do 31 grudnia 1928 r.

§ 112. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Wzór Nr. 1.
Załącznik do § 105.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów w
ODCINEK ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO Nr.
na przewóz oleju mineralnego z rafinerji

1	Imię, nazwisko i adres odbiorcy	2	Rodzaj produktu	3	Cieźar gatunkowy	4	Waga netto oleju mineralnego w kilogramach	5	Przypadająca kwota podatku	6	Nr. pokwitowania na zapłacony lub dowodu na pokryty podatek	7	Rodzaj naczyń (Znak i Numer)	8	Brutto Waga każdego naczynia (Tara i Netto)	9	Uwaga
---	---------------------------------	---	-----------------	---	------------------	---	--	---	----------------------------	---	---	---	------------------------------	---	---	---	-------

Dnia 19....

Podpis przedsiębiorcy:

Z wtórnikiem świadectwa sprawdzilem

Dnia 19....

Pieczęć i podpis urzędnika skarbowego

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów w
WTORNIK ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO Nr.
na przewóz oleju mineralnego z rafinerji

1	Imię, nazwisko i adres odbiorcy	2	Rodzaj produktu	3	Cieźar gatunkowy	4	Waga netto oleju mineralnego w kilogramach	5	Przypadająca kwota podatku	6	Nr. pokwitowania na zapłacony lub dowodu na pokryty podatek	7	Rodzaj naczyń (Znak i Numer)	8	Brutto Waga każdego naczynia (Tara i Netto)	9	Uwaga
---	---------------------------------	---	-----------------	---	------------------	---	--	---	----------------------------	---	---	---	------------------------------	---	---	---	-------

Dnia 19....

Podpis przedsiębiorcy:

POŚWIADCZENIE ODPRAWY.

Ze świadectwem przewozowym sprawdzilem.

Powyższy towar załadowano do wagonu (cysterny) Nr. zabezpieczonego (nej) plombą (ami) urzędową (emi) o znaku Nr.
Dzień wywozu przesyłki
Termin dostawienia przesyłki

Dnia 19.... r.

Pieczęć i podpis urzędnika skarbowego:

POŚWIADCZENIE ODBIORU.

Powyższy towar:

1) nadszedł dnia 19.... r.

w stanie:

- a) co do zamknięcia urzędowego
 - b) " " ciężaru gatunkowego
 - c) " " wagi netto
- Uwagi przy transporcie

2) został odprawiony za granicę

dnia 19.... r.

Załatwienie odbioru poświadczam

dnia 19.... r.

Pieczęć i podpis urzędnika:

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów w
ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE Nr.
na przewóz oleju mineralnego z rafinerji

1	Imię, nazwisko i adres odbiorcy	2	Rodzaj produktu	3	Cieźar gatunkowy	4	Waga netto oleju mineralnego w kilogramach	5	Przypadająca kwota podatku	6	Nr. pokwitowania na zapłacony lub dowodu na pokryty podatek	7	Rodzaj naczyń (Znak i Numer)	8	Brutto Waga każdego naczynia (Tara i Netto)	9	Uwaga
---	---------------------------------	---	-----------------	---	------------------	---	--	---	----------------------------	---	---	---	------------------------------	---	---	---	-------

Dnia 19....

Podpis przedsiębiorcy:

POŚWIADCZENIE ODPRAWY.

Z wtórnikiem świadectwa przewozowego sprawdzilem.

Powyższy towar załadowano do wagonu (cysterny) Nr. zabezpieczonego (nej) plombą (ami) urzędową (emi) o znaku Nr.
Dzień wywozu przesyłki
Olej zabarwiono

Dnia 19.... r.

Pieczęć i podpis urzędnika skarbowego:

POŚWIADCZENIE ODBIORU.

Powyższy towar:

1) nadszedł dnia 19.... r.

w stanie:

- a) co do zamknięcia urzędowego
 - b) " " ciężaru gatunkowego
 - c) " " wagi netto
- Uwagi przy transporcie

2) został odprawiony za granicę

dnia 19.... r.

Załatwienie odbioru poświadczam

dnia 19.... r.

Pieczęć i podpis urzędnika:

*) Jeżeli przesyłka składa się z większej ilości naczyni, należy dołączyć konsygnację naczyni do świadectwa przewozowego towarzyszącego przesyłce.

(Strona 1).

Wzór Nr. 2.
Załącznik do § 105.Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów
Nazwa przedsiębiorstwa

K S I Ę G A

przychodu przetworów naftowych oraz uiszczonych opłat

na rok

(Strona 2).

1	Liczba porządkowa	
2	Data przyjęcia	
3	Nr. świadectwa przewozowego	
4	Skład odebrano	
	Nazwa wy-sy-falającej firmy	Miejsco-wość
5	Ilość	
6	baniek	
7	beczek	
8	cystern	
9	Nr. cysterny względnie wagonu	
10	Ciężar gatunkowy	
11	Odebrano przetworów naftowych z innych rafiner. i z wolnych skład. wzgl. zwrócone z drogi z powodu przeskód	
12	14.00 do 10.50	
13	10.50 do 1.80	
14	1.80 do 7.00	
15	7.00 do 10.50	
16	10.50 do 1.80	
17	1.80 do 14.00	
18	14.00 do 10.50	
19	Zapłacono podatku za przetwory odebrane	
20	Kwota	
21	Zł. gr.	
22	Nazwa Kasy	
23	Data	
24	Pozy-cja dzien-nika przy-chodu	
25	Data	
26	Komu	
27	Wystano potwier-dzenie odbioru	
28	Uwagi	

(Strona 1).

Wzór Nr. 6.
Załącznik do § 21.

Izba Skarbowa:

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych:

K S I Ę G A

Nr. Nr.

w na pobór i zużycie oleju mineralnego zwolnionego od podatku w części lub całości za czas od 1 stycznia 19..... r. do 31 grudnia 19..... r.

UWAGA: Prowadzi się rocznie, licząc od 1/1 do 31/12.
Do księgi dołącza się świadectwa przewozowe co do każdej przesyłki oleju.

P R Z Y C H Ó D

(Strona 2).

L. p.	Dzień otrzymania oleju mineralnego	Nazwa wytwórni z której sprowadzono oleje mineralne	Świadectwa przewozowego, które do tego konta ma być dołączone		Sprowadzono oleju	
			Numer	Data	Waga netto w kilogr.	gęstość + 15° C.
1	2	3	4		5	

(Strona 3).

Z U Ż Y C I E

Motor był w ruchu			Ilość użytego oleju w kilogramach	Podpis strony	U W A G A
Dzień, miesiąc i rok	godziny				
	od	do			
6	7		8	9	10